

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
227

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

766. Περὶ ἐπανιδρύσεως Ἀμύσου Προξενείου CURITIBA. 1
767. Περὶ κωδίστου συμπληρωματικῶν Πινάκων Ἀξιωματικῶν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας. 2
768. Περὶ λειτουργίας τοῦ Ταμείου Ἐπιχειρητικῆς Ἀσφάλισις καὶ Προνοίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐνημερώσεως Ἐνόπλων Δυνάμεων. 3
769. Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ὁρισμένων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Διηγηθῶν Μοτίλγης. 4
770. Περὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν προσορμίσεως καὶ παραβολῆς πλοίων εἰς τὸν λιμένα Ἡρακλείου. 5

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 93/22/24.9.75 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὲρ καταβολῆς διαφόρων τόκων εἰς Τραπεζὰς ἐπὶ χορηγηθέντων ὑπ' αὐτῶν δανείων εἰς συνάλλαγμα. 6

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Περὶ ἀνακοινώσεως διὰ τὴν ἐναρξὴ ἰσχύος τῆς συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ ἀρωγῆς ἐπὶ τελωνειακῶν θεμάτων, Ἑλλάδος — Πολωνίας, ὑπογραφεύσης τῆν 14.11.1978 ἐν Ἀθήναις. 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 766

Περὶ ἐπανιδρύσεως Ἀμύσου Προξενείου CURITIBA.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἴχοντες ὑπόψη:

- Τὸ ἀρθρον 24, παράγραφος 6, τοῦ Νόμου 419/1976, ἀπὲρ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.
- Τὸ ἀπὸ 30.5.1979 ἐγγράφο τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας στὴ Μπραζιλία, ὅπου διατυπώνεται ἡ γνώμη αὐτῆς.
- Τὸ ἀρθρο 3 τῆς Φ.010/749/ΑΣ 170 τῆς 25/26.5.78 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν ἀπὲρ μεταβιβάσεως ἀρμοδιότητων πρὸς ἀνάγκην εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν» (ΦΕΚ 491, τ. Β').
- Τὴν 898/1979 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Α' Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, ἀποφασίσαιμε:

Ἄρθρον μόνον

- Ἐπανιδρύεται Ἀμύσο Προξενεῖο στὴν CURITIBA τῆς Πολιτείας PARANA τῆς Βραζιλίας.

2. Ἡ περιφέρεια δικαιοδοσίας τοῦ ἀνωτέρου Ἀμύσου Προξενείου δὲ ἐκτείνεται στὶς πολιτείας PARANA, SANTA CATARINA καὶ RIO GRANDE DO SUL.

Στὸν Α' Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν, ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευσή καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Προεδρικοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 767

Περὶ κωδίστου συμπληρωματικῶν Πινάκων Ἀξιωματικῶν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἴχοντες ὑπ' ὄψιν:

α. Τὸ ἀρθρα 7, 11, 22, 27 καὶ 39 τοῦ Ν.Δ. 178/1969 ἀπὲρ ἰεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», ὡς ἐπισημασθέντα καὶ συμπληρωθέντα μεταγενεστέρως.

β. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 12/1979 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Ἀεροπορικοῦ Συμβουλίου Ἐπαναρίσεως.

γ. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 94 καὶ 97 τοῦ 1979 ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Ἀεροπορίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμε καὶ ἐξέλιμεν:

Κυροῦνται οἱ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Ἀεροπορίας συσταθέντες συμπληρωματικοὶ πίνακες κρίσεων ἔτους 1979 — 1980 ὡς ἀκολούθως:

Προακτέον κατ' ἐκλογὴν Σμηναγῶν Τεχνικῆς Ὑποστηρίξεως (Τεχνικοῦ).

Προακτέον κατ' ἀρχαιότητα Σμηναγῶν Τεχνικῆς Ὑποστηρίξεως (Τεχνικοῦ).

Ἀποστρατευτέον Ἐπισημασθέντος Ἀεροπόρου (Ἐλεγκτοῦ Ἀεροπόρου).

Ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀναθέτουμε τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 768

Περί λειτουργίας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Προνοίας του Προσωπικού της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τάς διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 621/1977 (ΦΕΚ 171/20.6.77 τ. Α') «περί συστάσεως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Προνοίας του Προσωπικού της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων».

2. Τάς διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 2 του Ν. 400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» (ΦΕΚ 203/1976 τ. Α').

3. Την υπ' αριθ. Δ3/2081/6.12.77 (ΦΕΚ 1278/77 τ. Β') απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

4. Τάς διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 2 εδ. β' περίπτ. α' και 113 παρ. 2 εδ. α' του υπ' αριθ. 544/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 178 τ. Α') «περί Οργανισμού του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών», όπως τροποποιήθηκαν υπό του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

5. Την γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Προνοίας του Προσωπικού της ΥΕΝΕΔ ληφθείσαν κατά την συνεδρίασιν αυτού της 15.2.1979.

6. Την γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλείας ληφθείσαν κατά την υπ' αριθ. 16/20.6.1979 συνεδρίασιν αυτού της Η' περιόδου.

7. Την υπ' αριθ. 854/1979 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει του επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργού, αποφασίζουσα:

Έγκρίνεται το Καταστατικόν του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Προνοίας του Προσωπικού της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων, έχον ούτως:

Άρθρον 1.

Εισπραξίς πόρων.

Οί πόροι του δια του Ν. 621/1977 συσταθέντος Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Προνοίας του Προσωπικού της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων (ΥΕΝΕΔ) αποκαλούμενου εν τούτοις έπιμένοντις χάριν συντομίας «TAMΕΙΟΝ», εισπράττονται ως ακολούθως:

α. Αί εις έάρος των αποδοχών των ήσφαλισμένων προβλεπόμεναι κρατήσεις ένεργούνται υπό της ΥΕΝΕΔ επί τη βάση των μηνιαίων μεθοδικών καταστάσεων, και κατατίθενται υπό ταύτης εις τον οικείον λογαριασμόν του Ταμείου παρά τη Τραπεζή εντός μηνός από της εισπράξεως ήμου μετά της έαυτοσύτης αυτής εισφοράς. Κατά τον αυτόν τρόπον εισπράττονται και τά προκύπτοντα ποσά εξ αναγνωρίσεως προϋπηρεσιών.

β. Τά εισπραττόμενα διά λογαριασμόν του Ταμείου ποσά εκ του άγγελιστήμου από τάς διαφημίσεις εκ της Τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, αποδίδονται υπό της ΥΕΝΕΔ άνά τρίμηνον και εντός μηνός το έραδύτερον από της λήξεως έκάστου τριμήνου, διά καταθέσεως εις τον οικείον παρά τη Τραπεζή τηρούμενον λογαριασμόν του Ταμείου.

Άρθρον 2.

Μητρώων Ησφαλισμένων.

1. Παρά τω Ταμείω τηρείται μητρώον των ήσφαλισμένων του κατά τρόπον όριζόμενον υπό του Δ.Σ. αυτού. Τούτο ένημερώνεται έκάστου διετία από των άπαρατήτων νέων στοιχείων.

2. Διά την τήρησιν και κανονικήν ένημέρωσιν του μητρώου του Ταμείου έκαστος ήσφαλισμένος ύποχρεούται όπως ύποβάλη εις το Ταμείον εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της έγγραφης του εις αυτό «ΔΕΛΤΙΟ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ» εκ των παρά του Ταμείου χορηγούμενων τοιού-

των δεδοτως συμπληρωμένων και ύπογεγραμμένων, τά στοιχεία και ό τύπος του όποιου θα καθορίζονται δι' άποφάσεως του Δ.Σ.

3. Επίσης και προς τον αυτόν σκοπόν έκαστος ήσφαλισμένος ύποχρεούται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της ύπαγωγής του εις την ασφάλισιν του Ταμείου ή της έπιλευούσης μεταβολής εις την οικογενειακήν του κατάστατιν όπως ύποβάλη τά κάτωθι δικαιολογητικά:

α. Ληξιαρχικήν πράξιν γεννήσεως ή εν έλλείψει: τοιαύτης πιστοποιητικόν Δήμου ή Κοινότητος, εμφαίνον την ήλικίαν του και την έγγραφην του εις το Μητρώον άρρένων ή εις το οικείον Δημοτολόγιον.

β. Προκειμένου περί έγγάμου, ληξιαρχικήν πράξιν γάμου και πιστοποιητικόν εμφαίνον τά όνόματα και τον χρόνον της γεννήσεως των τυχόν τέκνων αυτού και την έγγραφην των εν τούτοις μητρών των άρρένων διά τά εκ τούτων άρρενα και εις τά δημοτολόγια διά τά θήλεια.

γ. Πιστοποιητικόν εμφαίνον πάσαν προγενεστέραν μεταβολήν της οικογενειακής του καταστάσεως λόγω γάμου, γεννήσεως, διαζυγίου, θανάτου, ένηλικιώσεως κλπ. έπηρεαζούσης την ασφάλισιν.

δ. Πιστοποιητικά εμφαίνοντα την δυναμένην να αναγνωρισθῆ υπό του Ταμείου προϋπηρεσίαν.

4. Τά τυγχόνοντα συντάξεως λόγω θανάτου μέλη οικογενείας ύποχρεούνται όπως γνωρίζουσι άμέσως εις το Ταμείον υποβάλλοντα και τά τυχόν άπαιτούμενα πιστοποιητικά, πάσαν μεταβολήν προερχομένην εκ γάμου, ένηλικιώσεως θανάτου κλπ. των λαμβανόντων συνταξιν προσώπων, έπιφέρουσαν έλάττωσιν ή αύξήσιν ταύτης.

5. Εις περιπτώσιν καθ' ήν ήσφαλισμένος δέν υποβάλλει εις το Ταμείον τά άπαραίτητα στοιχεία και δικαιολογητικά διά την κατάρτισιν του Δελτίου απογραφής, το Ταμείον μεριμνά άυτεπαγγέλτως διά την συγκέντρωσιν τούτων, του ήσφαλισμένου ύποχρεουμένου εις την καταβολήν της προς τούτο άπαιτουμένης τυχόν δαπάνης.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως.

1. Δικαίωμα εις επικουρικήν σύνταξιν παρά του Ταμείου έχει ό ήσφαλισμένος υπό τάς ακόλουθους προϋποθέσεις.

α. Έάν άποχωρήσῃ εκ της ύπηρεσίας μετά την συμπλήρωσιν 25ετούς συντάξιμου ύπηρεσίας άνεξαρτήτως όριου ήλικίας.

β. Επί θήλεις ήσφαλισμένης εν χρεία ή εν διαζεύξει: μετά άνήλικων τέκνων ή έγγάμου άρχει 15ετής τουλάχιστον συντάξιμος ύπηρεσία.

γ. Έάν άπολυθῆ της ύπηρεσίας λόγω πειθαρχικής καταδικής ή λόγω λήξεως ή καταγγελίας της συμβάσεως και έχει τουλάχιστον 20ετή συντάξιμον ύπηρεσίαν, εκτός εάν ή άπόλυσις όφειλεται εις ποινικήν καταδίκην αυτού επί κλοπή, ύπεξαίρεσις, άπάτη, πλαστογραφία και έφ' όσον τά άδικήματα τούτα στρέφονται κατά της ΥΕΝΕΔ.

δ. Έάν άποχωρήσῃ της ύπηρεσίας λόγω όριου ήλικίας ή συμπληρώσεως 35ετούς ύπηρεσίας ή λόγω όπωσδήποτε συνταξιοδοτήσεως του υπό του φορέως κυρίας ασφάλισεως και έχει τουλάχιστον 15ετή συντάξιμον ύπηρεσίαν.

ε. Έάν άποχωρήσῃ της ύπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής άνικανότητος, μη όφειλουμένης εις την ύπηρεσίαν και έχει 10ετή τουλάχιστον συντάξιμον ύπηρεσίαν.

ς. Έάν άπομακρυνθῆ της ύπηρεσίας λόγω τραύματος ή νοσήματος προελεύοντος προδήλως και άναμφισβητήτως εξ αιτίας της ύπηρεσίας (έργατικόν άτύχημα).

2. Επίσης δικαίωμα εις επικουρικήν σύνταξιν έχουν τά μέλη οικογενείας θανόντος ήσφαλισμένου, έφ' όσον ό θάνατος επήλθε μετά την συμπλήρωσιν 10ετούς τουλάχιστον συντάξιμου ύπηρεσίας ή άνεξαρτήτως συντάξιμου χρόνου, έφ' όσον ό θάνατος επήλθε συνεπεία έργατικού άτυχήματος.

3. Ός μέλη οικογενείας θανόντος ήσφαλισμένου ή συνταξιοδούχου δικαιούμενα συντάξεως θεωρούνται κατά σειράν τά κάτωθι.

α. Ἡ χήρα σύζυγος ἢ ὁ χήρος σύζυγος, ἐφ' ὅσον ἡ συντήρησις τοῦ ἐξάρτου τὴν θανούσα καὶ εἶναι ἄπορος καὶ ἀνάπηρος ἢ συνεπλήρωσε τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β. Τὰ ἀγαθα τέκνα, γνήσια, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἰοθετηθέντα, ἐπὶ ἠσφαλισμένης δὲ ἡ συνταξιοσύγου, τὰ ἐξώγαμα τέκνα αὐτῆς μέχρι τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ τοῦ 25ου ἐφ' ὅσον συνεχίζουσιν τὰς σπουδὰς των εἰς Ἀνωτάτης ἢ Ἀνωτέρας Σχολῆς Γενικῆς ἢ Ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως.

Γὰ ὡς ἄνω ὄρα ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ ἀνικάνων πρὸς πάσαν ἐργασίαν τέκνων τῆς ἀνικανότητος θεβαιουμένης ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ.

γ. Ἐλλείπει χήρας ἢ χήρου καὶ τέκνων, ἢ χήρα μητέρα ἢ ὁ χήρος πατέρας ἐφ' ὅσον αὐτῆ ἢ οὗτος συνετηρεῖτο ὑπὸ τοῦ θανόντος καὶ εἶναι ἀνάπηρος ἢ ἔχει συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

δ. Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος σύζυγος δὲν δικαιούνται συντάξεως ἐὰν ὁ θάνατος ἐπῆλθεν πρὸ τῆς παρόδου ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτός ἐὰν ὁ θάνατος ἀφίλειται εἰς ἀτύχημα ἢ ὑφισταμένου τοῦ γάμου, ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον ἢ ἡ χήρα, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἐτέλη εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

4. Δι' ἀπάσης τὰς περιπτώσεις συνταξιοδοτήσεως, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφῶν δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις ὁριστῶν πραγματικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ταμεῖον.

Κατ' ἐξαιρέσιν, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προϋπόθεσις τῆς ὁριστῶς πραγματικῆς ἐκ ἀσφαλίσεως ὑπηρεσίας καὶ διὰ τοὺς ἀποχωρούοντας ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

* Ἀρθρον 4.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ἡ διαπίστωσις τῆς ἀνικανότητος συνεπεία νόσου, ἀτυχήματος ἢ ἀναπηρίας κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφῶν (β) καὶ (ε) τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου περὶ παραπομπῆς πρὸς τὰ ἀρμόδια Ὑγειονομικὰ ὄργανα τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος, τηρουμένης τῆς οἰκείας διαδικασίας, αἱ δὲ δαπάναι βαρύνουν τὸ Ταμεῖον.

2. Αἱ τελεσίδικαι ἀποφάσεις τῶν ἀρμόδιων Ὑγειονομικῶν ὀργάνων, εἰς ὃ παραπέμπονται πρὸς τὸν φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως οἱ παρ' αὐτῶ ἠσφαλισμένοι, δι' ὧν διαπιστωταὶ ἡ ἀνικανότης, λόγῳ νόσου, ἀτυχήματος ἢ ἀναπηρίας, θεωροῦνται καὶ διὰ τὸ Ταμεῖον ὑποχρεωτικῶς, προκειμένου, ἐν συσχετισμῷ μετὰ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων, νὰ ληρῶν ἀπόφασις περὶ παραγωγῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας.

* Ἀρθρον 5.

Ποσὴν συντάξεως.

1. Τὸ ποσὸν τῆς πλήρους ἐπικουρικῆς συντάξεως ὀρίζεται εἰς 33% ἐπὶ τῶν συνταξίμων ἀποδοχῶν τοῦ ἠσφαλισμένου.

2. Ὡς συντάξιμοι ἀποδοχαὶ νοούνται αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας προβλεπόμεναι τοιαῦται τοῦ τελευταίου μηνὸς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὧν ὑπολογίζονται καὶ αἱ σχετικαὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου εἰσφοραὶ καὶ κρατήσεις.

3. Ἡ πλήρης ἐπικουρικὴ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὸν ἔχοντα συμπληρώσει 35ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

4. Διὰ τοὺς ἔχοντας συντάξιμον ὑπηρεσίαν μικροτέραν τῶν 35ετῶν ἢ σύνταξις ὀρίζεται εἰς τόσα τριακοστὰ πέμπτα τῆς πλήρους συντάξεως ὅσα τὰ ἔτη τῆς παρὰ τοῦ Ταμεῖου συνταξίμου ὑπηρεσίας. Ἐν οὐδεμιᾷ ὁμοῦ περιπτώσει ἢ καταβαλλόμενῃ σύνταξις εἰς τὸν ἀμείωτος ἠσφαλισμένον δύνανται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν δεκαπέντε τριακοστῶν πέμπτων τῆς πλήρους συντάξεως.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 καταβάλλεται πλήρης ἐπικουρικὴ σύνταξις ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας.

6. α. Αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου συντάξεις εἰς τοὺς συνταξιούχους αὐτοῦ, ἀναπροσαρμοζόμεναι μεθ' ἑκάστην ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων βάσει τῶν οἰκείων συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας.

β. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἐπανυπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ἀποδοχῶν ποῦ θὰ ἐλάβανον ἐὰν ἦσαν εἰς τὴν ἐνεργίᾳ ὑπηρεσίας καὶ μετὰ τὰς προϋποθέσεις ποῦ εἶχαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεώς των.

γ. Ἐν περιπτώσει καταργήσεως ἐιδικότητος τινὸς διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς συντάξεως θὰ λαμβάνονται ὑπ' ἔψιν αἱ αὐξήσεις παρεμφορῶς ἐιδικότητος κατὰ τὴν περὶ τούτου ἡτιολογημένην κρίσιν τοῦ Δ.Σ.

* Ἀρθρον 6.

Ποσὸν συντάξεως δικαιούχων.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν μελῶν οἰκογενείας θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ Ταμεῖου ὀρίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος σύζυγος ἀνευ τέκνων τὰ 60% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

β) Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος σύζυγος μεθ' ἐνὸς τέκνου τὰ 80% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

γ) Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος σύζυγος μετὰ πλείονων τοῦ ἐνὸς τέκνων τὰ 100% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος. Τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ ἀπονεμημένου εἰς τὴν χήραν ἢ τὸν χήρον ποσοστὸν κατανέμεται κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῶν τέκνων.

δ) Τὸ ὄρφανὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων τέκνον τὰ 60% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

ε) Τὰ πλείονα τοῦ ἐνὸς τέκνα, ὄρφανὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τὰ 80% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, κατανέμεται μεταξὺ τῶν τέκνων κατ' ἰσομοιρίαν.

ς) Ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέρα τὰ 40% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

2. Τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου καταβαλλομένων συντάξεων εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἀποδιώσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου προσυξάνεται κατὰ 30% ἐὰν ταῦτα εὐρισκονται εἰς κατάστασιν ἀναπηρίας ἢ ἀνικανότητος ἀπαιτούσαν τὴν διαρκῆ ἐπίβλεψιν καὶ συμπάρουσαν ἑτέρου προσώπου καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἢ κατὰ τῆς αὐτῆς.

* Ἀρθρον 7.

Συντάξιμος ὑπηρεσία.

1. Ἡ συντάξιμος ὑπηρεσία διακρίνεται εἰς πραγματικὴν καὶ ἐξ ἀναγνωρίσεως τοιαύτην.

2. Πραγματικὴ ὑπηρεσία νοεῖται ὁ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς, χρόνος ἀσφαλίσεως.

3. Ἐξ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσία νοεῖται:

α) Ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνος ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ΓΕΝΕΑ.

β) Ὁ χρόνος προϋπηρεσίας εἰς ἐπαρχιακοὺς Στρατιωτικοὺς Ραδιοφωνικοὺς Σταθμοὺς, τὴν Γεωγραφικὴν Ὑπηρεσίαν Στρατοῦ (Γ.Υ.Σ.), τὸν Κεντρικὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἐνόπλων Δυνάμεων (Κ.Ρ.Σ.Ε.Δ.) καὶ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Πύργου (Ρ.Σ. Πύργου), ὁ διανυθείς πρὸ καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Γ.Ε.Ν.Ε.Δ. ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τούτων τοῦ μεταφερθέντος εἰς τὴν Γ.Ε.Ν.Ε.Δ.

γ) Ὁ χρόνος προϋπηρεσίας μέχρι 5 ἐτῶν ὁ διανυθείς ὑφ' εἰσδηγήσει ἰδιότητος εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς ΝΗΔΔ ἢ ὑφ' εἰσδηγήσει ἰδιότητος ἢ ἰδιότητος ἢ δι' ἀσκήσεως αὐτοτελοῦς ἐπαγγελματικῶς στὸν ἰδιωτικὸν τομέα.

4. Δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

α) Ὁ χρόνος καθ' ὃν δὲν κατεβλήθησαν ἀποδοχαὶ καὶ δὲν ἐνεργήθη ἀντίστοιχος κράτησις ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου. Κατ' ἐξαιρέσιν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος ἐπιδοτήσεως λόγῳ ἀσθενείας ὑπὸ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις τοῦ ΙΚΑ.

β) Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας δι' ὃν ἐγένετο ἐπιστροφή εἰσφορῶν ἢ χορήγησις ἐφ' ἀπαξί παραγωγῆς.

γ) Προκειμένου περί συνταξιούχων του Δημοσίου ή ετέρων Ασφαλιστικών Οργανισμών υπηρετούντων κατά την δημοσίευσιν του παρόντος ή εν τῷ μέλλοντι προσλαμβανόμενων εἰς τὴν Γ.Ε.Ν.Ε.Δ., ὁ χρόνος ὅστις ἐλήφθη ὑπὸ ὄψιν διὰ τὴν ἀπόληψιν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ετέρου φορέως κυρίως ἢ ἐπικουρικής ἀσφαλίσεως.

δ) Περίοδοι ταυτοχρόνου ἀσφαλίσεως εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς Ὄργανισμοῦ κυρίως ἀσφαλίσεως λαμβάνονται ἅπαξ μόνον ὑπὸ ὄψιν.

Ἄρθρον 8.

Ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας.

1. Διὰ τὴν ἀναγνωρίσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προϋπηρεσίας ἀπατεῖται ἡ υποβολὴ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ αἰτήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον συνδεδεμένης διὰ πιστοποιητικῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν παρ' αἷς ἐπραγματοποιήθη ἡ σχετικὴ ἀπαρχολησις ὡς Δημοσίον, ΝΠΔΔ, ΓΕΝΕΔ ἢ δευτερεύουσας Ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν κυρίως ἀσφαλίσεως.

2. Ἡ εξαγορὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταβολῆς εἰσφοράς 11% δι' ἕκαστον μῆνα ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡσφαλισμένου, τῶν καταβαλλομένων κατὰ τὸν χρόνον υποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὸ ὑπηρετούντων κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου προσωπικῶν εἰς τὴν ΓΕΝΕΔ, ἡ εξαγορὰ τῆς ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου εἰσφοράς 1% δι' ἕκαστον μῆνα ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῶν καταβαλλομένων κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ ἰδρυτικοῦ Νόμου τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ αἰτήσις υποβλήθη ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐάν ἡ αἰτήσις υποβλήθη μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἀνω προθεσμίας.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς εἰσφοράς διὰ τὴν εξαγορὰν τῆς ὑπηρεσίας θέλει: καλυφθῆ ἔκ τοῦ ἀγγελιοστήριου τοῦ Κλάδου προνοίας διὰ μεταφοράς τῶν ἀντιστοιχῶν κεφαλαίων.

3. Τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ποσὸν τῆς ὀφείλης ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε καταβληθῆ ἐφ' ἅπαξ παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου οἰκιοθελῶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐξαγορᾶς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. κεφαλαιοποιεῖται: με ἐπιτόκιον 6% ἐτησίως καὶ ἐξοφλεῖται: εἰς 60 κατ' ἀνώτατον ὄριον τοκογεωλυτικᾶς ὁδοῦ.

4. Ἐν περιπτώσει ἐπελευθερώσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου τὸ ὑπόλοιπον ἀνεξόφλητον ποσὸν παρακρατεῖται: ἐξ ὀλοκληρήρου ἐκ τοῦ ἀπονεμητέου ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος.

Ἄρθρον 9.

Χρόνος ἐναρξέως καὶ διακοπῆς τῆς συντάξεως.

1. Ἡ συντάξις ἀρχεῖται καταβαλλομένη ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀφ' ἧς ὁ ἡσφαλισμένος παύσει μισθοδοτούμενος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ συνταξίως μελῶν οἰκογενείας ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ θανόντος ἡσφαλισμένου ἢ τῆς λήξεως τῆς συνταξιοδοτικῆς τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου.

2. Ἡ καταβολὴ τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως προκαταβάλλεται καθ' ἕκαστον μῆνα ἢ δι' ἕκαστον τρίμηνον κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ὀριζόμενα.

Προκαταβληθεῖσα μηνιαία συντάξις εἰς ἀποβιώσαντα ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἢ τοῦ τριμήνου συνταξιούχου δὲν ἀναζητεῖται.

3. Σύνταξις μὴ καταβληθεῖσα εἰς τὸν δικαιούχον λόγῳ ἐπελευθερώσεως θανάτου του καταβάλλεται: κατὰ σειράν εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον, τὰ τέκνα ἢ τοὺς γονεῖς τοῦ θανόντος, ἄνευ εὐθύνης τοῦ Ταμείου ἕνατι τυχόν ἐτέρων δικαιούχων, δυναμένων νὰ στραφῶσι μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων εἰς τοὺς λοιποὺς κληρονόμους ἐπὶ τῇ παραγωγῇ τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς νομιμοποίησιν αὐτῶν πιστοποιητικῶν.

4. Ἡ συντάξις καταβάλλεται: εἰς ἕκαστον δικαιούχον δι' ἐπιταγῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ εἰς τὸν δυνάμι: συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου πληρεξούσιον αὐτοῦ.

5. Ἡ σύνταξις ἀηλίκου προστατευμένου μέλους καταβάλλεται εἰς τὸν ἀσκούντα τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ τὸν νόμιμον ἐπίτροπον αὐτοῦ, ἐκτὸς ἂν τις, ἔχων ἔνομον συμφέρον, γνωστοποιήσῃ τῷ Ταμείῳ ὅτι: ἐξέπεσαν τῆς ἐπιτροπείας κλπ.

6. Ἡ σύνταξις διακόπτεται: ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ προστατευομένου μέλους ἢ ἀφ' ἧς ἐκλείψουν αἱ προϋποθέσεις ἀπονεμῆς τῆς.

7. Εἰς περίπτωσιν ἐπαναπροσλήψεως ὑπὸ τῆς ΓΕΝΕΔ δικαιούχων συντάξεως ἀναστελλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ταύτης.

8. Εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ δικαιούχους συντάξεως καταβάλλονται καθ' ἕκαστον ἔτος δῶρα εορτῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὡς καὶ ἐπίδομα ἀδείας κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἰσχύοντα.

Ἄρθρον 10.

Προϋποθέσεις ἐφ' ἅπαξ παροχῆς.

Δικαίωμα ἐφ' ἅπαξ παροχῆς παρὰ τοῦ Ταμείου ἔχει: ὁ ἡσφαλισμένος ἢ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον θεμελιώνουν δικαίωμα ἐπικουρικής συντάξεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 11.

Ποσὸν ἐφ' ἅπαξ παροχῆς.

1. Τὸ ὕψος τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς ὀρίζεται: εἰς ἕνα συντάξιμον μισθὸν δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τοὺς 24 συνταξίμους μισθοὺς.

2. Ὡς συντάξιμος μισθὸς ὀρίζεται ὁ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος προβλεπόμενος.

3. Ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος λογίζεται ὁ χρόνος τῆς πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας καὶ ἐκ τοῦ ἀναγνωρισθέντος τοιούτου ὁ χρόνος προϋπηρεσίας εἰς τὴν ΓΕΝΕΔ πρὸ καὶ μετὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς, τοὺς ἐπαρχιακοὺς στρατιωτικοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς, ΓΥΣ, ΚΡΣΒΑ, ΡΣ Πύργου, τοῦ μεταφερθέντος προσωπικοῦ κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 12.

Ἐξοδα κηδείας.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἀμέσου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐφ' ἅπαξ βοήθημα δι' ἔξοδα κηδείας εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἐκ τῶν συζύγων ἢ τὸν ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας ποσὸν ἴσον πρὸς 40 ἡμερομίσθια ἀνεπίκευτου ἐργάτου.

Ἄρθρον 13.

Ἐξοδα Διοικήσεως.

Ἄπαντα τὰ ἐξοδα διοικήσεως τοῦ Ταμείου ἐπάρουν τὸν Κλάδον Προνοίας.

Ἄρθρον 14.

Ἐπιστροφή εἰσφορῶν.

Εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὴ δικαιουμένους συντάξεως καὶ ἐφ' ἅπαξ παροχῆς καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς τὰς καταβληθείσας ἀτομικὰς εἰσφοράς ἀτόκως, προστηθεῖσιν κατὰ τρίακότα ἡμερομίσθια ἀνεπίκευτου ἐργάτου διὰ κάθε ἔτος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἐποχρώσεις τοῦ Ἐργοδοτοῦ (ΓΕΝΕΔ).

1. Ὁ ἐργοδοτὴς ὑποχρεοῦται:

α) Νὰ τηρῇ τὰς μηνιαίας μισθοδοτικὰς καταστάσεις τοῦ ἀπαρχολοιμένου προσωπικοῦ, νὰ ἐγγράφῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας κρατήσεις ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τοῦ ἡσφαλισμένου νὰ διαφυλάττῃ αὐτὰς ἐπὶ τριετίαν καὶ νὰ ἐγγράφῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργουμένας κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀναγραφῶν πρὸς τούτους εἰς τὴν οἰκίαν στήλην τῶν μισθοδοτικῶν Καταστάσεων τὸν ἀριθμὸν Μητρώου ἐκάστου ἡσφαλισμένου, τοῦτον λαμβανόμενον ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἐιδικιοῦ τοῦ Ταμείου.

β) Νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ εἰς τὰ ἐντεταλμένα ὄργανα αὐτοῦ πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐξαρχίωσιν τῶν

καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον ποσῶν ἐκ τῶν νομίμων ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορῶν καὶ νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἅπαντα τὰ σχετικὰ εἰδήλια καὶ δικαιολογητικά του.

2. Τὰ περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι ὄργανα τοῦ Ταμεῖου ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν ὅτι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθυκόντων τῶν, ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραβαίνει ἐκ προθέσεως ἢ ἐκ βλάβης ἀμελείας τὴν ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω καταστάσεων ἢ δὲν τηρεῖ αὐτάς κανονικῶς ἢ ἀρνείται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὁρίσμους τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, ἐκ τούτου δὲ δυσχεραίνεται ἢ ἐξακριβώσῃ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ἢ τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν, αἱ καταβλητέαι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον εἰσφορᾷ καθορίζονται βάσει τῶν στοιχείων τοῦ Ταμεῖου συμφώνως πρὸς τὰς εἰσφορὰς οἰασθῆποτε προηγουμένης χρονολογικῆς περιόδου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου.

4. Ἐὰν τὰ τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν ὑφίστανται παντελῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν, καθορίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὑπόχρεος ἐργοδότης ἀποδείξῃ τὸ ἀκριβὲς μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Κατάθεσις — διόθεσις κεφαλαίων.

1. Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμεῖου κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1611/1950 καὶ τοῦ Ν.Δ. 2999/54, ὡς τροποποιούμεναι ἰσχύουν ἐκάστοτε. Ἡ ταμιακὴ διαχείρισις τοῦ Ταμεῖου ἀνατίθεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. εἰς μίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

2. Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ταμεῖου δύνανται, τηρουμένων τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν γενικῶν ἐιδικῶν διατάξεων νὰ ἐπενδύονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ἵπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς ἐξῆς:

α) Εἰς χρηματόγραφα τοῦ Κράτους.

β) Εἰς χρηματόγραφα Τραπεζῶν καὶ Ὁργανισμῶν Κοινῆς ὠφελείας, καθὼς καὶ εἰς μετοχὰς τῶν Ἑταιρειῶν ἐπενδύσεως χαρτοφυλακίου καὶ μερίδια ἀμοιβαίων κεφαλαίων.

3. Μέρους τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμεῖου δύνανται νὰ διατεθῇ πρὸς ἀπόκτησιν προσοδοφόρων ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ. Διὰ τὴν ἀγορὰν ἀκινήτου, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. λαμβανομένη διὰ πλειοψηφίας τῶν 3/4 τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ἵπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

4. Διὰ τὴν ἀικοδομήσιν ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου ἐπὶ ἰδιοκτητικῶν οἰκοπέδων, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατεδάφισις ὑπαρχόντων ἐπ' αὐτῶν παλαιῶν κτιρίων καὶ κτισμάτων ὡς καὶ οὐσιώδη ἀνακαίνισιν ἢ διαρρυθμίσιν ἰδιοκτητικῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, δέον ὅπως τηρεῖται ἡ διαδικασία ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῶν ὑπὸ τῶν ΝΠΔΔ ἐκτελουμένων κτιριακῶν ἔργων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις, περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων, ὡς ἰσχύουν ἐκάστοτε.

5. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας τούτου, δύνανται δι' ἀποφάσεώς του λαμβανομένης διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἂν διὰ τὴν ἀγορὰν ἀκινήτου πλειοψηφίας, νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἐκποίησιν ἀκινήτου τοῦ Ταμεῖου ἢ νὰ παραχωρῇ ταῦτα πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἐπὶ ἀντικατοχῇ ὀριζοντίων ἰδιοκτησιῶν ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ οἰκοδομήματος διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, τηρουμένων τῶν κειμένων διατάξεων καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 17.

Συμβάσεις — Προμήθειαι.

1. Πᾶσης συμβάσεως τοῦ Ταμεῖου συνεπαγομένης ἔσοδον ἢ δαπάνην προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, προηγείται ἡ ἐνέργεια Δημοσίου πλειοδοτικῆς ἢ μειοδοτικῆς Διαγωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος δι-

ενεργεῖται ἐνώπιον τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τοὺς ὅρους τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν οἰκείων διὰ τὸ Δημόσιον διατάξεων, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων.

2. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ, τελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἐπιτρέπεται ἢ ἀνευ διαγωνισμοῦ κατάρτισις συμβάσεων συνεπαγομένων ἔσοδον, ἐφ' ὅσον τούτο, ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμεῖου εἰς ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 20.000 δρχ.

4. Ὅμοίως ἐπιτρέπεται ἢ ἀπ' εὐθείας ἀνευ Δημοσίου διαγωνισμοῦ κατάρτισις συμβάσεων διὰ προμηθείας καὶ ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ὁσάκις:

α) Ἡ ὀλικὴ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δρχ. 20.000. Ἐὰν ἡ ὀλικὴ δαπάνη ὑπερβαίνει τὰς δρχ. 20.000 οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς δρχ. 75.000 ἀπὸ δημοσίου Διαγωνισμοῦ, ἐνεργεῖται πρόχειρος διαγωνισμός.

β) Πρόκειται περὶ προμηθείας ἀντικειμένων γιὰ τὰ ὑποῖα ὑπάρχει ἀποκλειστικότης διαθέσεως, λόγῳ ἀποκλειστικότητος ἐκμεταλλεύσεως ἢ εἰσαγωγῆς.

γ) Πρόκειται περὶ ἐργασιῶν, ἢ ἐκτελέσεως τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ εἰδικὰς ἱκανότητας κατεχομένου ὑπὸ ἐνὸς μόνου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

δ) Πρόκειται περὶ ἐργασιῶν γενομένων δοκιμαστικῶς.

ε) Ὁ Δημόσιος διαγωνισμὸς ἀπέτυχε ἢ ἐκρίθη ἀτύμφορον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην, δὲν ἐπιτρέπεται οἱ ὅροι τῆς ἀπ' εὐθείας καταρτιζομένης συμβάσεως νὰ ἀπομακρυνθῶν τῶν ὅρων τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἐννοικώτεροι διὰ τὸ Ταμεῖον.

στ) Πρόκειται περὶ προβολῆς Ἑλληνικῶν προϊόντων ἢ γεωμετρικῶν ἔργων διαφημίσεων ἐν γένει καὶ πνευματικῶν ἐκδηλώσεων.

ζ) Πρόκειται προφανῶς περὶ κατεπειγουσῶν περιπτώσεων ἐπικρατῶς ἡτιολογημένων.

5. Ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν ἐν παραγράφοις 3 καὶ 4 (ἐδάφ. α') τοῦ παρόντος ἄρθρου χρηματικῶν ποσῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύουσαι ἐκάστοτε διὰ τὸ Δημόσιον σχετικὰ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Προϋπολογισμὸς — Ἰσολογισμὸς — Ἐλεγχος.

1. Ἐκτὸς τοῦ δευτέρου ἐξελήγου ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους συντάσσεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμεῖου τοῦ ἐπομένου οικονομικοῦ ἔτους καὶ ὑποβάλλεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρὸς ἐγκρίσιν ὑπὸ τῶν Ἵπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους διενεργεῖται ἀπογραφή, συντάσσεται ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐγκρίσιν ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰς τὸ ἐποπτεῖον Ἵπουργεῖον.

3. Ὁ προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς ἐλεγχὸς διεξάγεται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας γενικὰς καὶ ἐιδικὰς περὶ ἐλέγχου διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Εἰσπράξεις — Πληρωμαί.

1. Ἡ ΨΗΝΕΑ καὶ πόντες οἱ διαχειριζόμενοι πόρους ἢ περιουσίαν τοῦ Ταμεῖου καταθέτουν ἀπ' εὐθείας τὰς εἰσπράξεις εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ Τραπεζᾶς κατὰ τὰ ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου.

2. Οὐδαμῶς ἀπολύτως εἰσπραξίς θὰ ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ταμεῖου.

3. Καθυστερούμεναι, πρὸς τὸ Ταμεῖον πάσης φύσεως ἀσφαλιστικὰ ὀφείλα εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις «περὶ εἰσπράξεων Δημοσίων ἐσόδων».

4. Αἱ πληρωμαὶ τοῦ Ταμεῖου ἐνεργεῖνται μὲσω τῆς ἐξυπηρετούσης τοῦ Ταμεῖου Τραπεζῆς, βάσει ἐγγράφων ἐντολῶν, ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ., τοῦ Δ/ντοῦ καὶ τοῦ Λογιστοῦ τοῦ Ταμεῖου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του.

5. Πόντες οἱ διαχειριζόμενοι πόρους ἢ περιουσίαν τοῦ Ταμεῖου ὑπέχουσι ἐνσπ. τούτου εὐθύναν Δημοσίων ὑπαλλήλων.

"Άρθρον 20.

Παγία προκαταβολή.

Περιορίζεται κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου εγγειοκροτούμενη υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, σύστασις παγίας προκαταβολής επ' όνοματι υπαλλήλου του Ταμείου προς πληρωμήν μικροδαπανών.

"Άρθρον 21.

"Απαγόρευσις εκχώρησεως κλπ.

"Απαγορεύεται ή εκχώρησις των καταβαλλομένων από το Ταμείον παροχών, εις οιαδήποτε αίτιον και αν στηρίζεται αυτή ή ή κατάστιχισις αυτών πλην των υπό του άρθρου 6 του Ν. 688/1977 προβλεπόμενων περιπτώσεων.

"Άρθρον 22.

Λογιστική οργάνωσις.

Τά της λογιστικής οργάνωσεως και λειτουργίας του Ταμείου διέπονται υπό των διατάξεων του από 7 Φεβρουαρίου 1933 Διατάγματος «περί λογιστικής λειτουργίας των "Όργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

"Άρθρον 23.

"Εναρξίς ισχύος.

"Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της πρώτης του επομένου της δημοσίευσως εις την "Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μηνός.

Είς τον επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υφυπουργόν, ανατίθεται την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν "Αθήναις τή 15 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 769

Περί τροποποιήσεως και αντικαταστάσεως ώρισμένων διατάξεων του Καταστατικού του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχόντες υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 του Α.Ν. 87/1936 «περί ιδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' έκαστω Δικηγορικού Συλλόγου του Κράτους».

2. Τάς διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 753/1948 «περί διατάξεων τινών άφορωσών την περί Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν».

3. Τάς διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του Ν. 400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» (ΦΕΚ 203/1976 τ. Α').

4. Τάς διατάξεις των άρθρων 17 παράγραφος 2 έδάφ. β' περίπτ. α' και 113 παρ. 2 έδάφ. α' του Π.Δ. 544/1977 (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') ως τροποποιήθησαν διά της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 728/1977 (ΦΕΚ 316/1977 τ. Α').

5. Την υπ' αριθ. Δ3/2087/6.12.1977 (ΦΕΚ 1278/77 τ. Β') απόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Κοινωνικών Υπηρεσιών».

6. Την γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, ληφθείσαν κατά την υπ' αριθ. 20/18.7.1979 συνεδρίασιν αυτού.

7. Την υπ' αριθ. 839/1979 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της "Επικρατίας, προτάσει του επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υφυπουργού, αποφασίζομεν:

"Άρθρον μόνον

Κυροῦνται αί από 1.12.1978 και 29.6.1979 αποφάσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης, περί τροποποιήσεως και

αντικαταστάσεως ώρισμένων διατάξεων του Καταστατικού του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης του κωρυθέντος διά του από 12.4.1941 Β.Δ. (ΦΕΚ 131/1941 τ. Α') έχουσαι τῶτο:

1. Το άρθρον 9 ως τροποποιηθέν διά του από 23.3.1959 Β.Δ. ισχύει, τροποποιείται ως ακόλουθως:

α) Τα έξοδα διαχειρίσεως και αί εν γένει δαπάναι του Ταμείου έναρξοῦνται δι' ενταλμάτων πληρωμής, ενδεδειγμένων και υπογεγραμμένων υπό του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, εγγράφονται δέ αναλυτικώς εν τῷ κατ' έτος ψηφισομένῳ υπό της Γενικής Συνελεύσεως των μελών του Ταμείου Προϋπολογισμοῦ και δέν δύναται νά υπερβῶσιν εν συνόλῳ ετησίως τό ποσοστόν 12% επί των συνολικών πάσης φύσεως ανεκκαθάριστων εσόδων του Ταμείου. Υπερβάσις του ως άνωτέρω ποσοστού, δικαιολογείται μόνον τῇ εγγρίτει της Γενικής Συνελεύσεως των μελών του Ταμείου.

β) Πάν κατ' έτος άπομείνον πιστωτικόν υπόλοιπον εκ του κονδύλιου της προηγουμένης παραγράφου προστίθεται εις τό κονδύλιον του εφ' άπαξ βοηθήματος».

2. Το άρθρον 13 ως τούτο τροποποιηθέν διά των από 21.9.1949 (ΦΕΚ 238/1949 τ. Α') και 27.2.1959 (ΦΕΚ 53/1959 τ. Α') Β.Δ. ως και διά του 713/19.2.1976 (ΦΕΚ 44/1976 τ. Α') Π.Δ. ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

α) Το Ταμείον υποχρεούται κατά τά ειδικώτερον ως έπιτα: καθοριζόμενα, εις παροχήν εφ' άπαξ βοηθήματος εις τά μέλη αυτού τά διαγραφόμενα εκ του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης λόγῳ: αα) θανάτου, ββ) έξέδου εκ του δικηγορικού επαγγέλματος λόγω συνταξιοδοτήσεως εκ του ρορέως κυρίας ασφαλίσεως, γγ) αναπηρίας, δδ) παραιτήσεως εκ της άσκήσεως του δικηγορικού επαγγέλματος και εε) μεταθέσεως εις έτερον Πρωτοδικείον, εφ' όσον εις τάς δύο τελευταίας περιπτώσεις ή παραιτήσις ή ή μεταθέσις γίνεται μετά παρέλευσιν τριών (3) έτών από της εγγραφής του εις τά δέξια του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης. Εάν ή διαγραφή γίνεται λόγω θανάτου του μέλους του Ταμείου τούτου τό εφ' άπαξ βοηθήμα καταβάλλεται εις τά εν τῷ παρόντι ώρισμένα πρόσσω συγγενών του αποβιώσαντος.

β) Το παρεχόμενον υπό του Ταμείου εφ' άπαξ βοηθήμα εις τά διά τους άνωτέρω λόγους διαγραφόμενα εκ του μητρώου του Δικηγορικού Συλλόγου Μυτιλήνης μέλη του όρίζεται εις δραχ. έπτά χιλιάδας (7.000) δι' έκαστον έτος συμμετοχής των εις τό Ταμείον και πραγματικῆς κατά κύριον λόγον ένσκήσεως της δικηγορίας, μη δύναμενον εν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νά υπερβῆ τό ποσόν των δικασίων τεσσαράκοντα πέντε χιλ. (245.000) δραχμῶν».

Είς τάς διά της παρούσης παραγράφου έπερχόμενας ρυθμίσεις υπάγονται και οι από 1.12.1978 και εφεξῆς έξελεθόντες μέτοχοι του Ταμείου.

Είς τον επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υφυπουργόν, ανατίθεται την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Π.Δ.

Εν "Αθήναις τή 21 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 770

Περί καθορισμού των τελών προσορμίσσεως και παραβολής πλοίων εις τον λιμένα "Ηρακλείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχόντες υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις των άρθρων 1 και 14 του Α.Ν. 2236/1940 «περί εκμεταλλεύσεως του λιμένος "Ηρακλείου».

2. Τὰς διατάξεις:

α) τῶν ἀρθρῶν 9 καὶ 21 τοῦ Β.Δ. 863/60 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων κλπ.», καὶ

β) τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Π.Δ. 649/77 «περὶ μεταφορᾶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἀρμοδιοτήτων ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κλπ.».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 10/1979 πρᾶξιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 681/4 Ἰουλίου 1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

* Ἀρθρον 1.

Τὰ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Τομεῖου Ἡρακλείου δικαιώματα προσορμίσσεως καὶ παραβολῆς ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως πλοίων καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων καθορίζονται ὡς ἀκολουθῶς:

1. Διὰ τὰ πάσης φύσεως πλοία καὶ πλωτὰ ναυπηγήματα (πλὴν ἀκτοπλοούντων, ἱστιοφόρων, πετρελαιοκίνητων καὶ τουριστικῶν πλοίων—πλοιαρίων ἰδιωτικῆς χρήσεως).

α) Δικαίωμα προσορμίσσεως κατὰ κόρον ὀλιγκῆς χωρητικότητος ἕκ δρχ. 0,15.

β) Δικαίωμα παραβολῆς ἀνὰ μέτρον μήκος ἀπασχολουμένου κρηπιδώματος, προβλήτου καὶ λοιπῶν τεχνικῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ πλοίου εἰς δρχ. 0,75 δι' ἑκάστην ἡμέραν τῶν πρώτων δέκα ἡμερῶν καὶ εἰς δρχ. 1,50 δι' ἑκάστην ἡμέραν πέραν τῆς δεκάτης.

γ) Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καταβαλλομένων ἐκαστοτε διὰ προσόρμισιν ἢ παραβολῆν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἕλαττον τῶν 10 δρχ.

2. Διὰ τὰ πάσης φύσεως πλοία καὶ πλωτὰ ναυπηγήματα ἀκτοπλοούντα, ἱστιοφόρα καὶ πετρελαιοκίνητα:

α) Δικαίωμα προσορμίσσεως κατὰ κόρον ὀλιγκῆς χωρητικότητος ἕκ δρχ. 0,06.

β) Δικαίωμα παραβολῆς ἀνὰ μέτρον μήκους ἀπασχολουμένου κρηπιδώματος, προβλήτου καὶ λοιπῶν τεχνικῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ πλοίου εἰς δρχ. 0,26 δι' ἑκάστην ἡμέραν τῶν πρώτων δέκα ἡμερῶν καὶ εἰς δρχ. 0,52 δι' ἑκάστην ἡμέραν πέραν τῆς δεκάτης.

3. Διὰ τὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως Τουριστικὰ πλοία καὶ πλοιαρία (Θ/Γ ἀναφυγῆς), ἀδικηρίτως σημαίας, δικαιώμα, ἐλλειψισμοῦ (προσορμίσσεως ἢ καὶ παραβολῆς), ὡς ἀκολουθῶς:

ι) χωρητικότης εἰς κόρους:

	μέχρι 3 μῆνες	ἀπὸ 3—6 μῆνες	ἀπὸ 6—9 μῆνες	ἀπὸ 9 μῆν. καὶ πλέον
5—8 ἡμερησίως	15 δρχ.	12 δρχ.	10 δρχ.	8 δρχ.
9—10 »	20 δρχ.	16 δρχ.	12 δρχ.	10 δρχ.
11—20 »	30 δρχ.	25 δρχ.	20 δρχ.	15 δρχ.
21—30 »	50 δρχ.	40 δρχ.	30 δρχ.	20 δρχ.

ii) Σκάφη κάτω τῶν 5 κ.ο.χ. δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τελῶν.

iii) Σκάφη ἄνω τῶν 30 κ.ο.χ. καταβάλλουν τὰ ὡς ἄνω τῆς αὐξήματα κατὰ 0,25 δρχ. δι' ἑκάστον κόρον πέραν τῶν 30.

4. Ὡς ἡμέρα θεωρεῖται τὸ ἀπὸ μεσονυκτίου ἀρχόμενον 24 ὥρον, κλάσμα τῆς ἡμέρας λογίζεται ὡς πλήρης ἡμέρα.

Ἐὰν ὅμως ἡ παραβολὴ διαρκέσῃ ἕλαστον τῶν 6 ὥρων ἐν συνόλῳ καταβάλλεται τέλος μόνον μιᾶς ἡμέρας ἔστω καὶ ἂν τὸ διάστημα τοῦτο τῆς πλευρίσσεως συμπίπτει ἐντὸς 2 ἡμερῶν.

Ἡ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Λιμένας Ἡρακλείου ἀλλαγὴ θέσεως δὲν θεωρεῖται ὡς νέα προσόρμισις ἢ νέα παραβολὴ ἀλλ' ὡς συνέχεια τῆς ἀρχικῆς.

* Ἀρθρον 2.

1. Δεξαμενόπλοια παρκαθιζόμενα μονίμως εἰς τὸν λιμένα Ἡρακλείου καὶ χρησιμοποιούμενα ὡς δεξαμεναὶ πετρελαιοειδῶν καταβάλλουν κατὰ μῆνα πάγιον τέλος προσορμίσσεως δρχ. 1.500 καὶ τέλος παραβολῆς (πλευρίσσεως) 0,75 δρχ. δι' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ μέτρον μήκους τοῦ κρηπιδώματος προβλήτου ἢ ἄλλης θέσεως ὅπου ἀπασχολεῖ τὸ δεξαμενόπλοιο.

2. Μηχανοκίνητα ἀλιευτικὰ ἢ ἀνεμότρατα ἔστω ἔχοντα τὸν Λιμένα Ἡρακλείου, καταβάλλουν ἕκαστον κατὰ μῆνα, πάγιον τέλος προσορμίσσεως καὶ παραβολῆς 100 δρχ. ἀνεξαρτήτως ὀλιγκῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.

* Ἀρθρον 3.

Τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ἀπαλλάσσονται: τὰ κάτωθι πλοία:

1. Τὰ πολεμικὰ πάσης Ἐθνικότητος ὡς καὶ τὰ βοηθητικὰ αὐτῶν.

2. Τὰ ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα ἢ κατὰ χρῆσιν εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν ξένων κρατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα στὸ ἑλληνικὸν Δημόσιο καὶ κινούμενα γιὰ λογ/σμό του.

3. Τὰ καταπλέοντα ἀποκλειστικῶς:

α. Πρὸς παραβολὴν καυσίμου ὕλης.

β. Πρὸς ὕδρευσιν.

γ. Πρὸς ἀπεβίβασιν βαρέως ἀσθενούντος ἢ νεκροῦ.

4. Αἱ πάσης φύσεως λέμβοι καὶ φορηγίδες.

* Ἀρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Π.Δ., ἥτις ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 885/28.11.1975 (ΦΕΚ 282/ τ. Α') Π. Δ/τος.

Ἐἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(6)

Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 93/22/24.9.75 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ καταβολῆς διαφοράς τόκων εἰς Τραπεζὰς ἐπὶ χορηγούμενων ὑπ' αὐτῶν δανείων εἰς συναλλάγματα».

(Ἀπόφασις Ἡρακλικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 242/26.7.79 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 85/5/14.7.75 ἀπόφασίν τῆς, ὡς αὕτη συμπληρωθεῖσα καὶ τροποποιηθεῖσα ἰσχύει σήμερον, περὶ χρηματοδοτήσεως ναυτιλιακῶν επιχειρήσεων καὶ ναυπηγικῶν ἐπιχειρημάτων διὰ κατασκευᾶς, μετασκευᾶς, ἐπισκευᾶς κλπ. πλοίων, εἰς συναλλάγμα ἢ μὲ ρήτραν συναλλάγματος.

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 93/22/24.9.75 ἀπόφασιν αὐτῆς, περὶ καταβολῆς διαφοράς τόκων, χρεώσει τοῦ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κοινῶ λογιστικῶ δι' ἐπιτροπὴν διαφορῶν τόκων, εἰς τὰς Τραπεζὰς τὰς χορηγούσας, ἔστω τῆς προαναφερομένης ὑπ' ἀριθ. 85/5/14.7.75 ἀποφάσεως, δάνεια μόνον διὰ κατασκευᾶς καὶ μετασκευᾶς πλοίων.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 228/1/24.5.79 ἀπόφασίν τῆς «περὶ ἐπιτοκίων χρηματοδοτήσεων», διὰ τῆς ὁποίας τῷ 1.6.1979 εἰς 8,5% τὸ ἐπιτόκιον χορηγήσεων δανείων, διὰ κατασκευᾶς καὶ μετασκευᾶς πλοίων, συναμολογούμενων εἰς συναλλάγμα ἢ μὲ ρήτραν συναλλάγματος, ὑψιθῆσαν δὲ εἰς τὸ χαμηλὸν τοῦτο ἐπιτόκιον καὶ τὰ εἰς συναλλάγμα ἢ μὲ ρήτραν συναλλάγματος χορηγούμενα ἑπισκευτικὰ δάνεια, διὰ τὰ

όποια, προσβλέπετο υπό της υπ' αριθ. 85/5/75 απόφασης (Κεφ. Γ' παρ. III έδαφ. 1) επί τόκων χρηματοδοτήσεων έξαγωγικού έμπορίου.

δ) Την ανάγκην κατόπιν της ως άνω εξομοίωσης των όρων χρηγήσεως των ναυπηγικών δανείων (κατασκευών, μετασκευών, επισκευών), συμπληρώσεως της υπ' αριθ. 93/22/24.9.75 απόφασης, δια την υπαγωγήν εις τας διατάξεις αυτής, περί καταβολής διαφοράς τόκων και των υπό των Τραπεζών χρησιμοποιμένων επισκευαστικών δανείων εις συνάλλαγμα ή με ρήτραν συναλλάγματος, απέφασκε τὰ κάτωθι :

Συμπληρώσα την υπ' αριθ. 93/22/24.9.75 απόφασίν της, προτείνει προς τους Υπουργούς Συντονισμού και Προγραμματισμού και Οικονομικών, όπως, δια κοινής αποφάσεώς των, περί ης τὸ άρθρον 1 παρ. 2 τοῦ Ν. 128/1975, εγκρίνουν τὴν περαιτέρω καταβολήν, χρεώσει τοῦ παρὰ τῆ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κοινῶ λογαριασμῶ δι' ἐπιστροφὴν διαφορῶν τόκων, τῆς ὑπὸ τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως προβλεπομένης διαφοράς τόκων, εἰς τὰς Τραπέζας τὰς χρησιμοποιήσας εἰς τὰ πλαίσια τῆς υπ' αριθ. 85/5/14.7.75 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπισκευαστικὰ δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἢ με ρήτραν συναλλάγματος.

Ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὡς ἄνω διαφοράς τόκων θὰ πρέπει νὰ τεθῆ ἡ προηγουμένη ἐγκρίσις ὑπὸ τῆς Ὑπεπιτροπῆς Πιστώσεων τῶν ὄρων δανεισμῶ τῶν Τραπεζῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατὰ περίπτωσιν.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις δέον ὅπως δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἑρμ. μερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α').

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Αὐγούστου 1979

Ὁ Διευθυντῆς

MIX. N. ΚΥΡΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(7)

Περὶ ἀνακοινώσεως διὰ τὴν ἐναρξὴ ἰσχὺς τῆς Συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ ἀρωγῆς ἐπὶ τελωνειακῶν θεμάτων, Ἑλλάδος — Πολωνίας, ὑπογραφείσης τὴν 14. 11.1978 ἐν Ἀθήναις.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνακοινῶ ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Νοεμβρίου 1978 ὑπογραφείσα Συμφωνία μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Πολωνικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας περὶ ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ ἀρωγῆς ἐπὶ τελωνειακῶν θεμάτων, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ υπ' αριθ. 932/1979 Νόμου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ υπ' αριθ. 140 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τεύχος Α' τῆς 29ης Ἰουνίου 1979, ἐτέθη ἐν ἰσχύι, συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 2 τοῦ άρθρου 15 αὐτῆς, τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1979.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Σεπτεμβρίου 1979

Ἐντολῆ Ὑπουργοῦ

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Εἰδ. Νομ. Ὑπηρεσίας
Κ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ